

ИЛЬИ ФРАНКА

МЕТОД
ОБУЧАЮЩЕГО
ЧТЕНИЯ

Учим язык, читая
ИНТЕРЕСНЫЕ КНИГИ!

Идешь ко мне
по скошенным лугам...

ПОЛЬСКИЕ
СТИХОТВОРЕНИЯ
XIX – начала XX века

ВКН

Метод обучающего чтения
ИЛЬИ ФРАНКА

ИДЕШЬ КО МНЕ ПО СКОШЕННЫМ ЛУГАМ...

*Польские стихотворения
XIX — начала XX века*

*Пособие подготовили Илья Франк (составление)
и Лариса Дачевская-Рапацкая (перевод)*

ВКН

Москва
2021

УДК 811.162.1(076.6)

ББК 81.2Пол-9

И29

Редактор *Илья Франк*

И29 **Идешь** ко мне по скошенным лугам... Польские стихотворения XIX — начала XX века / пособие подгот. Илья Франк (составление), Лариса Дачевская-Рапацкая (перевод). — М.: Издательский дом ВКН, 2021. — 240 с. — (Метод обучающего чтения Ильи Франка.)

ISBN 978-5-7873-1572-1

В предлагаемый сборник вошли стихотворения наиболее ярких польских поэтов XIX — начала XX веков.

Каждое стихотворение приводится сначала с включенным в него (в скобках) дословным переводом на русский язык и лексическим комментарием, а затем повторяется уже без перевода.

Такой подход дает возможность читать поэзию на польском языке даже читателю, который только начинает осваивать этот язык.

УДК 811.162.1(076.6)

ББК 81.2Пол-9

© Л. Дачевская-Рапацкая, 2019

© И. Франк, 2019

© ООО «ИД ВКН», 2021

Adam Mickiewicz

(Адам Мицкевич)

(1798–1855)

Niepewność

(Сомнение)

Gdy cię nie widzę, nie wzdycham, nie płaczę (когда я тебя не вижу, я не вздыхаю, не плачу),

Nie tracę zmysłów, kiedy cię zobaczę (я не теряю разума, когда с тобой увижусь; *tracić* — *терять, утрачивать*; *zmysł*, м. — *чувство /одно из пяти чувств восприятия/*; *stracić zmysły* — *лишиться чувств, упасть в обморок; обезуметь*);

Jednakże gdy cię długo nie oglądam (однако же, когда тебя долго не вижу: «не созерцаю»; *oglądać* — *осматривать, оглядывать; лицезреть, созерцать*),

Czegoś mi braknie, kogoś widzieć żądam (чего-то мне не хватает, кого-то видеть страстно желаю; *żądać* — *требовать; страстно желать*);

I tęskniąc sobie zadaję pytanie (и, тоскуя, я себе задаю вопрос):

Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie (дружба ли это? или это любовь; *czy* — *ли, разве /вопросит. частица/*; *или /разделит. союз/*)?

Gdy z oczu znikniesz, nie mogę ni razu (когда ты с глаз исчезнешь, я не в силах: «не могу ни разу = вовсе не могу»; *oko*, с. — *глаз, мн. oczu, род. п. мн. ч. oczu*)

W myśli twojego odnowić obrazu (в мысли = *мысленно* твой воссоздать образ; *myśl*, ж. — *мысль*; *odnowić* — *обновить, возобновить, восстановить*);

Jednakże nieraz czuję mimo chęci (однако же иногда чувствую невольно: «помимо желания»; *nieraz* — *не раз, иногда, порой*; *chęć*, ж. — *желание, охота; воля*; *czuć* — *чувствовать, ощущать*),

Że on jest zawsze blisko mej pamięci (что он всегда где-то недалеко от: «возле / при моей» памяти).

I znowu sobie powtarzam pytanie (и снова себе я повторяю вопрос):

Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie (дружба ли это? или это любовь)?

Cierpiełem nieraz, nie myślałem wcale (страдал я не раз, не думал вовсе),

Abym przed tobą szedł wylewać żale (чтобы идти к тебе изливать /свои/ чувства: «чтобы пред тобой шел выливать жалобы»; *żal*, м. — *скорбь, печаль; сожаление*; *żale* — *жалобы*);

Idąc bez celu, nie pilnując drogi (идя без цели = *бредя бесцельно*, не видя: «не следя / не придерживаясь» дороги; *pilnować* — *смотреть, присматривать, следить; придерживаться /чего-либо/, соблюдать*),

Sam nie pojmuję, jak w twe zajdę progi (я сам не понимаю, как оказался у твоего порога: «как захожу на твои пороги»; *próg*, м. — *порог*; *gościnne progi* — *гостеприимный дом, opuścić rodzinne progi* — *покинуть отчий дом*);

I wchodząc, sobie zadaję pytanie (и, входя, себе я задаю вопрос);

Co tu mię wiodło (что сюда меня вело)? przyjaźń czy kochanie (дружба или любовь)?

Dla twego zdrowia życia bym nie skąpił (ради твоего здоровья я бы жизни не пожалел; *dla* — *для; ради*; *skąpić* — *жалеть, скупиться*),

Po twą spokojność (за твоим спокойствием; *spokojność*, ж. — покой, спокойствие; мир) **do piekieł bym zstąpił** (я бы в пекло / ад сошел; *piekło*, с. — ад, пекло, преисподняя; *zstąpić* — сойти, спуститься);

Choć śmiałej żądzы nie ma w sercu mojem (хоть смелой / дерзкой страсти нет в сердце моем; *śmiały* — смелый, отважный, храбрый; *żądza*, ж. — страсть, похоть, вожделение, жажда, страстное желание),

Bym był dla ciebie zdrowiem i pokojem (я был бы = желал бы быть для тебя здоровьем и миром).

I znowu sobie powtarzam pytanie (и снова себе я повторяю вопрос):

Czy to jest przyjaźń (дружба ли это)? **czy to jest kochanie** (или это любовь)?

Kiedy położysz rękę na me dłonie (когда ты положишь руку на мои ладони),

Luba mię jakaś spokojność owionie (какое-то приятное спокойствие меня овеет; *luby* — /поэт./ милый, дорогой, любимый; приятный),

Zda się, że lekkim snem zakończę życie (кажется, что легким сном я закончу жизнь; *sen*, м. — сон; сновидение);

Lecz mnie przebudza żywsze serca bicie (но меня пробуждает живое биение сердца),

Które mi głośno zadaje pytanie (которое мне громко задает вопрос):

Czy to jest przyjaźń? czyli też kochanie (дружба ли это? или все-таки: «также» любовь; *czyli* — то есть, а именно, или; /уст./ разве, неужели, ли; *też* — также, тоже)?

Kiedym dla ciebie tę piosenkę składał (когда для тебя я эту песню слагал),

Wieszczу duch mymi ustami nie władał (вещий дух моими устами не владел; *władać* — владеть; повелевать, управлять);

Pelen zdziwienia (полон изумления; *zdziwienie*, *с.* — удивление, изумление), **sam się nie postrzegłem** (я сам не заметил; *postrzec* — воспринять /чувствами/; заметить),

Skąd wziąłem myśli (откуда я взял /эти/ мысли), **jak na rymy wbiegłem** (как на рифмы набрел: «на рифмы взбежал»: *wbiec* — вбежать; *wzбежать* /наверх/);

I zapisałem na końcu pytanie (и я записал в конце вопрос; *koniec*, *м.* — конец);

Co mię natchnęło (что меня вдохновило)? **przyjaźń czy kochanie** (дружба или любовь)?

Gdy cię nie widzę, nie wzdygam, nie płaczę,
Nie tracę zmysłów, kiedy cię zobaczę;
Jednakże gdy cię długo nie oglądam,
Czegoś mi braknie, kogoś widzieć żądam;
I tęskniąc sobie zadaję pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie?

Gdy z oczu znikniesz, nie mogę ni razu
W myśli twojego odnowić obrazu;
Jednakże nieraz czuję mimo chęci,
Że on jest zawsze blisko mej pamięci.
I znowu sobie powtarzam pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie?

Cierpiałem nieraz, nie myślałem wcale,
Abym przed tobą szedł wylewać żale;
Idąc bez celu, nie pilnując drogi,
Sam nie pojmuję, jak w twe zajdę progi;
I wchodząc, sobie zadaję pytanie:
Co tu mię wiodło? przyjaźń czy kochanie?

Dla twego zdrowia życia bym nie skąpił,
Po twą spokojność do piekieł bym zstąpił;

Choć śmiałej żądzы nie ma w sercu mojem,
Bym był dla ciebie zdrowiem i pokojem.
I znowu sobie powtarzam pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czy to jest kochanie?

Kiedy położysz rękę na me dłonie,
Luba mię jakaś spokojność owionie,
Zda się, że lekkim snem zakończę życie;
Lecz mnie przebudza żywsze serca bicie,
Które mi głośno zadaje pytanie:
Czy to jest przyjaźń? czyli też kochanie?

Kiedym dla ciebie tę piosenkę składał,
Wieszczy duch mymi ustami nie władał;
Pełen zdziwienia, sam się nie postrzegłem,
Skąd wziąłem myśli, jak na rymy wbiegłem;
I zapisałem na końcu pytanie:
Co mię natchnęło? przyjaźń czy kochanie?

Do Laury

(К Лайре)

Ledwie cię zobaczył, jużem się zaplonił (едва я тебя увидел, сразу воспылал: «уже я загорелся»; *ledwie* — *едва*, *чуть*, *лишь только*; *ledwie* — *едва я*; *jużem* — *уже я*),

W nieznanym oku dawnej znajomości pytał (в незнакомом взоре: «глазу» старого знакомства искал: «спрашивал»; *dawny* — *прежний*, *старый*, *былой*; *znajomość*, *ж.* — *знакомство*);

I z twych jagód wzajemny rumieniec wykwił (а с твоих ланит двойной: «взаимный» румянец расцветал; *jagoda*, *ж.* — *ягода*; /поэт./ *щека*, *ланита*; *wzajemny* — *взаимный*, *обоюдный*),

Jak z róży, której piersi zaranek odsłonił (как с розы, которой грудь утро обнажило; *zaranek*, м. — /поэт./ заря; *раннее утро*; *odsłonić* — открыть, обнажить: *odsłonić głowę* — обнажить голову).

Ledwieś piosnkę zaczęła, jużem lzy uрониł (едва ты песенку запела: «начала», /как/ я уже слезу: «слёзы» уронил; *ledwieś* — едва ты; *lza*, ж. — слеза),

Twój głos wnikał do serca i za duszę chwytал (твой голос проникал в сердце и брал: «хватал» за душу);

Zdało się, że ją anioł po imieniu witał (казалось, что ее /душу/ ангел по имени звал / окликал; *witać* — приветствовать; *звать*, окликать)

I w zegar niebios chwilę zbawienia zadzwonił (и /ангел/ на часах небес момент спасения пробил: «прозвонил»; *zegar*, м. — часы; *chwila*, ж. — минута, момент, мгновение).

O luba! niech twe oczy przyznać się nie boją (о милая! пусть твои очи признаться не боятся),

Jeśli cię mym spojrzeniem, jeśli głosem wzruszę (если я тебя моим взглядом, если голосом трону / взволную; *wzruszyć* — разрыхлить, взрыхлить; *взволновать*, тронуть, растрогать);

Nie dbam, że los i ludzie przeciwko nam stoją (меня не волнует: «я не забочусь», что судьба и люди против нас: «против нас стоят»; *los*, м. — судьба, доля, участь),

Że uciekać i kochać bez nadziei muszę (что я убежать и любить без надежды должен; *nadzieja*, ж. — надежда, упование).

Niech ślub ziemski innego darzy ręką twoją (пусть брак земной другого одарит твоей рукой; *ślub*, м. — брак, свадьба, венчание, женитьба),

Tylko wyznaj, że Bóg mi poślubił twą duszę (только признайся, что Бог меня обвенчал с твоей душой).

Ledwie cię zobaczył, jużem się zapłonił,
W nieznany oku dawnej znajomości pytał;
I z twych jagód wzajemny rumieniec wykwitał,
Jak z róży, której piersi zaranek odsłonił.

Ledwieś piosnkę zaczęła, jużem łzy uronił,
Twój głos wnikał do serca i za duszę chwytał;
Zdało się, że ją anioł po imieniu witał
I w zegar niebios chwilę zbawienia zadzwonił.

O luba! niech twe oczy przyznać się nie boją,
Jeśli cię mym spojrzeniem, jeśli głosem wzruszę;
Nie dbam, że los i ludzie przeciwko nam stoją,

Że uciekać i kochać bez nadziei muszę.
Niech ślub ziemski innego darzy ręką twoją,
Tylko wyznaj, że Bóg mi poślubił twą duszę.

Dwa słowa

(Два слова)

Gdy sam na sam z tobą siedzę (когда наедине: «сам на сам» с тобой сижу),

Nie mam czasu o nic pytać (у меня нет времени ни о чем спрашивать; *nie tam* — не имею, у меня нет):

Patrzę w oczy, ustek śledzę (гляжу в глаза, за губками слежу; *usta* — уста, губы, рот),

Chciałbym wszystkie myśli czytać (я хотел бы все мысли читать)

Wprzód, nim w oczętach zaświecą (прежде, чем они в /твоих/ глазках засветятся; *wprzód* — вперед; *prezjed*; *nim* — прежде чем; до того как);

Chciałbym wszystkie słówka chwycić (я хотел бы все слова: «словечки» ловить: «хватать»); *słowo, с. — слово; słówko, с. — словечко*)

Wprzód, nim od ustek odleczę (прежде чем они с уст / с губок слетят).

I nie potrzeba tłumaczyć (и не нужно объяснять; *tłumaczyć /уст./ = tłumaczyć — переводить; объяснять, толковать*),

Co chcę słyszeć, co zobaczyć (что я хочу слышать, что увидеть):

Rzecz nietrudna i nienowa (это не новость: «вещь не трудная и не новая»),

Moja luba! te dwa słowa (моя милая! эти два слова):

«Kocham ciebie! kocham ciebie (люблю тебя! люблю тебя!)»

Innego nie chcę widoku (другого не хочу я вида; *widok, м. — вид; пейзаж*),

Kiedy z tobą będę w niebie (когда с тобой я буду в небе);

Tylko niech te dwa wyrazy (только пусть эти два слова; *wyraz, м. — слово; выражение*),

Napisane w twojem oku (написанные в твоём взоре),

Odbite po tysiąc razy (отраженные тысячу раз),

Widzę wszędzie wokoło siebie (я вижу везде вокруг себя; *wszędzie — везде, всюду*).

I innej muzyki w niebie (и другой музыки в небе)

Nie chcę od wschodu jutrzeńki (не хочу я от восхода утренней зари; *jutrzeńka, ж. — утренняя заря, рассвет; утренняя звезда*)

Słyszeć do zachodu słońca (слышать до захода солнца):

«Kocham ciebie! kocham ciebie (люблю тебя! люблю тебя!)»

Dość mi tej jednej piosenki (достаточно = *хватит* мне этой одной песни),

Z waryacyami bez końca (с бесконечными вариациями;
koniec, m. — конец).

Gdy sam na sam z tobą siedzę,
Nie mam czasu o nic pytać:
Patrzę w oczy, ustek śledzę,
Chciałbym wszystkie myśli czytać
Wprzód, nim w oczętach zaświecą;
Chciałbym wszystkie słówka chwycić
Wprzód, nim od ustek odlecą.

I nie potrzeba tłumaczyć,
Co chcę słyszeć, co zobaczyć:
Rzecz nietrudna i nienowa,
Moja luba! te dwa słowa:
«Kocham ciebie! kocham ciebie!»

Innego nie chcę widoku,
Kiedy z tobą będę w niebie;
Tylko niech te dwa wyrazy,
Napisane w twojem oku,
Odbite po tysiąc razy,
Widzę wszędzie wkoło siebie.

I innej muzyki w niebie
Nie chcę od wschodu jutrenki
Słyszeć do zachodu słońca:
«Kocham ciebie! kocham ciebie!»
Dość mi tej jednej piosenki,
Z waryacyami bez końca.

Sen

(Сон)

Chociaż zmuszona będziesz mnie porzucić (хотя / пусть ты должна будешь меня оставить / покинуть; *porzucić* — бросить; покинуть, оставить),

Jeżeli serca nie zmienisz w kochaniu (если сердца не изменишь в любви),

Rzucając nawet, nie chciej mnie zasmucić (бросая даже, не желай меня огорчить; *chcieć* — хотеть, желать; *zasmucić* — опечалить, огорчить, расстроить),

I rozstając się, nie mów o rozstaniu (и, расставаясь, не говори о разлуке; *rozstanie, c.* — расставание, разлука)!

Przed smutnem jutrem, niech jeszcze z wieczora (накануне печального завтра, пусть еще с вечера; *przed* — перед, до; /зд./ накануне; *smutny* — грустный, печальный; *jutro, m.* — завтра, завтрашний день)

Ostatnia spłynie na pieszczotach chwilka (последнее в ласках пройдет мгновение; *chwilka, ж.* — минутка, мгновение, момент; *chwila, ж.* — минута; мгновение);

A kiedy przyjdzie rozstania się pora (а когда придет пора расставания),

Wtenczas trucizny daj mi kropel kilka (в то же время = тогда отравы дай мне несколько капель; *kropła, ж.* — капля).

Do ust twych usta przycisnę; powieki (к губам твоим губы прижму, веки)

Zamykać nie chcę, gdy mię śmierć zamroczy (закрывать я не хочу, когда меня смерть одурманит; *zamroczyć* — затмить; одурманить, опьянить);

Niechaj rozkosznie usypiam na wieki (пусть блаженно я засну навеки),

Całując lica, patrząc w twoje oczy (целуя /твои/ ланиты /
твое лицо, глядя в твои глаза; *lice, c.* — /уст./ *лицо,*
ланиты).

A po dniach wielu, czy po latach wielu (а через много дней
или много лет),

Kiedy mi każą mogiłę porzucić (когда мне велят могилу
оставить),

Wspomnisz o twoim sennym przyjacielu (ты вспомнишь
о твоём сонном друге /приятеле),

I zstąpisz z niebios, aby go ocucić (и сойдёшь с небес, что-
бы его воскресить; *ocucić* — *пробудить; воскресить*).

Znowu mię złożysz na twem łonie białem (снова меня уло-
жишь на твоём белом лоне);

Znowu mię ramię kochane otoczy (снова меня руки люби-
мые обнимут: «плечо любимое окружит»; *ramię, c.* —
плечо; предплечье; рука: brać w ramiona — *заключать*
в объятия);

Zbudzę się, myśląc, że chwilkę drzemałem (проснусь, ду-
мая, что на минутку /мгновение задремал),

Całując lica, patrząc w twoje oczy (целуя /твое/ лицо, гля-
дя в твои глаза).

Chociaż zmuszona będziesz mnie porzucić,
Jeżeli serca nie zmienisz w kochaniu,
Rzucając nawet, nie chciej mnie zasmucić,
I rozstając się, nie mów o rozstaniu!

Przed smutnem jutrem, niech jeszcze z wieczora
Ostatnia spłynie na pieszczotach chwilka;
A kiedy przyjdzie rozstania się pora,
Wtenczas trucizny daj mi kropel kilka.

Do ust twych usta przycisnę; powieki
Zamykać nie chcę, gdy mię śmierć zamroczy;

Содержание

ADAM MICKIEWICZ (Адам Мицкевич) (1798–1855)	3
Niepewność (Сомнение)	3
Do Laury (К Лауре)	7
Dwa słowa (Два слова)	9
Sen (Сон)	12
Do M *** (К М ***)	14
Pan Tadeusz — Inwokacja (Из поэмы «Пан Тадеуш» — Обращение)	18
Stepy Akermzańskie (Аккерманские степи)	21
Burza (Буря)	23
Pielgrzym (Пилигрим)	25
Śniła się zima (Снилась зима)...	27
Nad wodą wielką i czystą (Над водой большой и чистой)...	37
Do samotności (К одиночеству)	39
Gdy tu mój trup w pośrodku was zasiada (Когда тут мой труп среди вас садится)...	41
Polaly się łzy me czyste, rzęsiście (Полились слезы мои чистые, обильные)...	43
Te rozkwitłe świeżo drzewa (Эти свежераспустившиеся деревья)...	44
Snuć miłość, jak jedwabnik nie wewnątrz swem snuje (Прясть любовь, как шелкопряд нить нутром своим	
прядет)...	47

Juliusz Słowacki (Юлиуш Словацкий) (1809–1849).....	50
Rozłączenie (Разлука).....	50
Chmury (Облачность).....	54
Sumnienie (Совесьть)	57
Hymn (Гимн)	59
Niechaj mię Zośka o wiersze nie prosi (Пусть меня Зоська о стихах не просит)... ..	65
Jeżeli kiedy w tej mojej krainie (Если когда-либо в той моей стране)... ..	67
Los mię już żaden nie może zatrwożyć (Никакая судьба меня уже не может тревожить)... ..	68
 ZYGMUNT KRASIŃSKI (Зигмунд Красинский) (1812–1859)	71
Bóg mi odmówił tej anielskiej miary (Бог мне отказал в этой ангельской мере)... ..	71
Jeśli mi kiedy przewodniczyć miały (Если меня когда-либо вести должны)... ..	72
 Cyprian Norwid (Циприан Норвид) (1821–1883).....	75
Moja ojczyzna (Моя отчизна).....	75
Marjonetki (Марионетки)	78
Coraz to z ciebie (Каждый раз это с тебя)... ..	81
Do obywatela Johna Brown (Гражданину Джону Брауну).....	82
Moja piosnka: Źle, źle zawsze (Моя песня: Плохо, плохо всегда)... ..	85
Daj mi wstążkę błękitną (Дай мне голубую ленту)... ..	89
Jak gdy kto ciśnie w oczy człowiekowi (Как когда-либо некто бросит в глаза человеку)... ..	91
W Weronie (В Вероне).....	93
Moja piosnka (Моя песенка).....	94
Bema pamięci żałobny rapsod (Памяти Бема траурная рапсодия)	97

TEOFIL LENARTOWICZ (Теофил Ленартович)

(1822–1893).....	103
Pod jesiennym niebem (Под осенним небом).....	103
Kalina (Калина).....	104
Łzy (Слезы).....	106
Złoty kubek (Золотой кубок).....	107

ADAM ASNYK (Адам Аснык) (1838–1897)112

Między nami nic nie było (Между нами ничего не было)!.....	112
Jednego serca (Одного сердца)... ..	113
Tęsknota (Тоска).....	115
Zranionym sercom potrzeba (Раненым сердцам нужно)... ..	117
Anielskie chóry (Ангельские хоры)	118
Myślałem, że to sen, lecz to prawda była (Я думал, что это сон, но это правда была).....	119
Bez granic (Без границ)	122
Szkoda (Жаль)!	123
Daremne żale (Напрасные сожаления).....	125
Nie mów (Не говори).....	126
Szczęśliwa młodość (Счастливая молодость).....	128
Wечно to samo (Вечно то же самое).....	129
Powrót piosenki (Возвращение песенки).....	131

MARIA KONOPNICKA (Мария Конопницкая)

(1842–1910).....	134
A jak poszedł król na wojnę (А как пошел король на войну)... ..	134
Preludium (Прелюдия)	136
Kubek (Кубок)	138
Czym jesteś (Что ты такое).....	140
Jest w piersi mojej cichy grób (Есть в груди моей безмолвная могила)... ..	143

A kiedy sercu słońca nie staje (А когда сердцу солнца не хватает)...	144
Na jeziorze (На озере).....	145
Pieśń o domu (Песня о доме)	146
Ta gwiazda, co się moją zwie (Эта звезда, что зовется моей)...	149
Wizya (Видение).....	151
Piosenka moja po świecie chodzi (Песенка моя по свету ходит)...	152
Zapłonęła, zagorzała (Запылала, загорелась)...	155
Tam, w moim kraju, w dalekiej stronie (Там, в моем краю, в далекой стороне)...	156
Na nieśmiertelnem żywota polu (На бессмертном поле жизни)...	157
Nie list, nie słowo, nie skargę tęsknoty (Ни письмо, ни слово, ни жалобу тоски)...	158
Wieczór już, Panie (Вечер уже, Боже)...	162
Idziesz do mnie przez skoszone łąki (Ты идешь ко мне по скошенным лугам)...	165
A kiedy błysnie nowy wschód (А когда вспыхнет новый восход)...	167
JAN KASPROWICZ (Ян Каспрович) (1860–1926)	169
Czekałem na ciebie wczora (Я ждал тебя вчера)...	169
Gdy mnie ogarnia zmrok, co dusze człeczce (Когда меня охватывает тьма, как души человеческие)...	170
Krzak dzikiej róży w ciemnych Smreczynach (Куст дикой розы в Темных Смречинах).....	172
Witajcie, kochane góry (Приветствую вас, любимые горы)...	174
Rozmiliwała się ma dusza (Пристрастилась моя душа)...	177
Zasnęły się senne góry (Заволоклись сонные горы).....	179
Modlitwa wędrownego grajka (Молитва бродячего музыканта)	180

KAZIMIERZ PRZERWA-TETMAJER

(Казимеж = Казимир Пшерва-Тетмайер) (1862–1940)	185
Idzie na pola, idzie na bory (Идет в поля, идет в леса)... ..	185
Przysła, stanęła w myśli mojej błada (Пришла, встала в воображении моем бледная)... ..	186
Mów do mnie jeszcze (Говори со мной еще)... ..	186
Czasem, gdy długo napół sennie marzę (Порой, когда я долго полусонно мечтаю)... ..	187
Pamiętam ciche, jasne, złote dni (Я помню тихие, светлые, золотые дни)... ..	188
Limba (Кедровая сосна)	189
W lesie (В лесу)	190
Na dawno ścięty las w Zakopanem (О давно вырубленном лесе в Закопане).....	192
Cień Chopina (Тень Шопена)	194
Statek odkrywczy (Исследовательский корабль)	196
Eviva l'arte! (Да здравствует искусство)	198
Aniol Pański (Ангел Господень)	200
Widok ze Świnicy do Doliny Wierchcichej (Вид со Свиницы на долину Верхтихую)	208
Lubie więdnące kwiaty, pełne bladej ciszy (Люблю я увядающие цветы, полные бледной тишины)... ..	210

BOLESŁAW LEŚMIAN (Болеслав Лесьмян) (1877–1937) ...	212
Wspomnienie (Воспоминание)	212
W malinowym chruśniaku (В малиннике).....	216
Topielec (Утопленник)	219
Dwoje ludzińków (Двое человечков)	222
Mrok na schodach. Pustka w domu (Полумрак на лестнице. Пустота в доме)... ..	225
Żołnierz (Солдат).....	226